

bekendt, det langt overvejende Flertal af Rytterhestene er fremgaaet ved Parring af Halvblodshingste og Halvblodshopper.

Saa kan man sige: Have vi denne Hoppestamme? Dertil tror jeg, der kan siges Ja. Vi have paa Sjælland en saadan ganske fortrinlig Hoppestamme, nemlig Frederiksborghoppen. Det er en Hest af en trivelig og harmonisk Form og en Hest, der egner sig fortrinligt til en saadan Avl. Der er sikkert ingen anden Vej at gaa, og den er ogsaa god nok. Men jeg maa endnu en Gang saa stærkt som muligt præcisere, at uden Tilslutning af en tilstrækkelig stor Opdrætterkreds kan Sagen ikke realiseres, og denne Tilslutning er jeg vis paa er betinget af, at de egentlige Opdrættere — og det bliver, som jeg har nævnt før, de smaa Ejendomsbesiddere — ere klare over, at de komme ind paa en Vej, hvor de ikke løbe for stor Risiko. Men det er netop denne Risiko, der formindskes ganske betydeligt, naar man parrer Halvblod med Halvblod eller parrer den sjællandske Hoppestamme med gode vestpreussiske Halvblodshingste, derom er der absolut ingen Tvivl. Af økonomiske Hensyn skal Landbruget her i Landet have Heste af nogenlunde antagelig Størrelse, med stærke Ben og en trivelig, harmonisk Form; men Parring mellem Fuldblodshingste og Landhopper garanterer ikke et saadant Resultat, navnlig ikke i samme Grad som Parring af Halvblodshingste med Halvblodshopper. Jeg kan ogsaa oplyse, at det har vist sig, at de Halvblodshingste af østpreussisk Race, som Krigsministeriet for Tiden ejer, i langt større Grad end Fuldblodshingstene have vundet Opdrætternes Tillid og Tilslutning, og det til Trods for, at Remontekommissionen har ført Krig imod disse Hingste og gjort alt, hvad den kunde, for at hindre Opdrætterne i at benytte dem. Jeg kan henvise til Halvblodshingsten „Manfred“, som har været søgt af Landmændene og har præsteret et meget godt Afkom.

Jeg kan ganske kort sammenfatte de Hovedpunkter, som jeg mener skulde iagttages. For det første maa — her vil jeg navnlig henvende mig til den højtærede Forsvarsminister — Remontekommissionen sammensættes paa en anden Maade end hidtil. Som jeg nævnedes i mit første Foredrag, er der tre Faktorer, tre Parter, der ere interesserede i det Spørgsmaal og paa en Maade ligeberettigede, nemlig Rytteriet, Opdrætterne og Staten, og jeg anser det for aldeles nødvendigt, at disse tre Parter blive repræsenterede i Remonte-

kommissionen saaledes, at Rytteriet ikke bliver stærkere repræsenteret end de andre Parter. For det andet maa jeg sige, at dersom man finder det rigtigt, at Hopperne fremdeles skulde udtages eller kaares, saa maa denne Kaa-ring finde Sted ved et Udvalg, hvori alle Parter ere repræsenterede. Af den Svarskrivelse, der findes i Betænkningen, ville ærede Medlemmer se, at med Undtagelse af Bornholm samt en Hesteavlsforening for Halvblod i Frederiksborg Amt er Kaa-ringen af alle Hopperne foretagen af kun et enkelt Medlem af Remontekommissionen. Der findes i Svarskrivelsen ingen Oplysning om, hvem denne Officer er — for det er vel sagtens en Officer. Maaske det kun har været en ung Premierløjtnant, det skal jeg ikke kunne udtale mig om, men i saa Fald kan enhver nok forstaa, at det ikke kan gaa. Det er vanskeligt, ja, endogsaa meget vanskeligt, blot nogenlunde at bedømme en Hingsts eller Hoppes Værdi som Avlsdyr; der udkræves dertil næsten et helt Livs praktiske Erfaring; i alt Fald er det et Omraade, hvor en ensidig uddannet Officer aldrig kan være en kompetent Dommer.

For det tredje mener jeg, at det vilde være rigtigt og klogt, at alle de 10 Hingste, Krigsministeriet i Øjeblikket ejer, bleve udrangerede og solgte saa hurtigt som muligt. Der er nemlig ingen Tvivl om, at Fuldblodshingstene allerede have tilføjet Hesteavlens her paa Øerne betydelig Skade, og der er ingen god Mening i at fortsætte, saaledes at Skaden og Tabet bliver endnu større. Naar jeg ogsaa finder det rigtigt at udrangere og sælge de 3 Halvblodshingste, maa jeg gøre opmærksom paa, at de 2 af disse, som der kunde være Tale om at beholde, og hvoraf den ene hedder „Lautenspieler“, den anden „Manfred“, ere for gamle — de ere nu 19 Aar —, og hvad den tredje angaar, er det en fransk Hingst, som neppe passer saa godt til vore Forhold som de østpreussiske Hingste. Til Gengæld skulde der indkøbes nogle gode unge østpreussiske Halvblodshingste, der selvfølgelig skulde være gode Avlsdyr. Det er den Vej, man skal gaa, dersom man vil naa Maalet: at forsyne vor Hær med danskfødte Heste. Man kunde saa godt ved Siden af, om nogen satte særlig Pris derpaa, beholde en enkelt af de bedste Fuldblodshingste, saaledes at de Hoppeejere, der, havde jeg nær sagt, drive Hesteavl som Sport, eller som ønskede at benytte den Slags Hingste, kunde faa den Lyst tilfredsstillet, og der-